

[Knud Hertling.]

hele. Det er imidlertid ganske skrækkeligt at være fortvivlet, så man begynder at søge trøst og finder frem til det hellige solidaritetsprincip, der gør, at man herefter kan nøjes med at trække på skuldrene og sige: ja, hvorfor skal vi egentlig ikke rammes af nedskæringerne, når alle andre dele af den offentlige sektor rammes?

Der kan anføres mange modargumenter til en sådan tankegang, bl. a. at sammenligningsgrundlaget mellem Danmark og Grønland mangler, idet nedskæringer i de offentlige budgetter i Grønland føles mange gange stærkere end hernede af den simple grund, at kommunale og private investeringer i Grønland i forhold til, hvad der sker hernede, er ganske minimale.

Så er det, man går i gang med en minutios gennemgang af de enkelte nedskæringer, og man græmmes — hvis jeg må have lov til at sige det på Radisesproget. Hvorfor dog nedskære bevillingsansøgningen til et idrætsanlæg i Godthåb med 1,2 mill. kr., netop når ungdommen i Grønland midt i omvæltningens tid trænger hårdest til fritidsbeskæftigelsesmuligheder? Hvorfor skal ansøgningen om bevilling til helikopterlandingsplads i Umanak — en by, der i trafikmæssig henseende altid bliver sorteper i forvejen — slettes af finanslovsforslaget? Hvorfor skal sundhedsvæsenet og skolevæsenet, herunder elevhjem i Angmagssalik og udvidelse af skolen i Julianehåb, rammes osv.?

Midt i sådanne overvejelser kommer jeg så til at tænke på, om det mon udelukkende er regeringens indskrumpe pengekasse, der har skylden for disse nedskæringer og ud-sættelser, eller om der skulle være andre årsager. Netop i den allerseneste tid har man en lille smule svært ved at tro, at pengekassen skulle være så indskrumpen, som den siges at være, når man tænker på at købe en ekstra eskadrille jetjagere til 200 mill. kr. Nej, jeg tror nok, der må findes andre årsager.

Med det kendskab, jeg har til den tekniske aktivitet i Grønland — og jeg tænker

her på den absolut omfattende bygge- og anlægssektor — er det uden tvivl meget påkrævet, at de planlæggende og projekterende teknikere skal holdes til ilden for at kunne overholde de beregnede terminer såvel for påbegyndelse som for løbende kontrol med overholdelse af projekternes fremadskriden. Derfor kan det næppe undre, at man får en forhåbentlig ubegrundet mistanke om, at det næppe har voldt ministeriet for Grønland og da i særdeleshed Grønlands tekniske Organisation store vanskeligheder at acceptere nedskæringerne i det grønlandske anlægsbudget, ja, man kan måske snarere sige tværtimod. Jeg har mistanke om, at det bl. a. gælder idrætsanlægget i Godthåb. Jeg skal bede ministeren for Grønland om at bekræfte eller afkræfte denne formodning.

Men når dette er sagt, skal det også tilføjes, at vi forud for udarbejdelsen af det finanslovsforslag, der blev fremsat før valget, var meget bekymrede, fordi vi var bekendt med, at den tidligere minister for Grønland havde været igennem den finansministerielle nedskæringsmaskine i hvert fald et par gange, før det endelige finanslovsforslag kunne udarbejdes, sådan som vi kendte det før valget. Allerede på dette tidspunkt blev vi så nogenlunde klar over, at der ikke kunne opnås bevilling til den udvidelse af boligkvotaen, der var indstillet af Grønlandsrådet med støtte af Grønlands landsråd og den tidligere Grønlandsminister. Denne udvidelse af boligkvotaen er en sag, som vi fra vor side lægger overordentlig stor vægt på. Boligsituationen er mange steder i Grønland katastrofal. Den store boligmangel medfører flere og flere menneskelige tragedier, og derfor stiller jeg det spørgsmål til ministeren for Grønland, om han i lighed med den tidligere Grønlandsminister vil fremsende en bevillingsansøgning til finansudvalget om forøgelse af boligkvotaen.

Det er med den største beklagelse, vi har erfaret, at finansudvalgets påtænkte rejse til Grønland i den kommende sommer